

گذاری بر تفکر هاروی در عدالت اجتماعی و شهر

فاطمه منبری

کارشناس ارشد ژئومورفولوژی در برنامه‌ریزی محیطی

چکیده

شهر، امروزه به‌عنوان یکی از دستاوردهای بزرگ فرهنگ و تمدن، و یکی از گسترده‌ترین پدیده‌های عصر حاضر مطرح است. برحسب این گسترده‌گی، هرکس به فراخور دید و دانش خود به آن می‌نگرد. نگرستن از وجه عدالت اجتماعی به شهر، شاید یکی از نگرش‌های نادر و بنیادین محسوب شود (حسامیان و همکاران، ۱۳۷۹: xiii). دیوید هاروی به‌عنوان برجسته‌ترین جغرافیدان نیمه دوم قرن بیستم، جغرافیای سنت شکن، سازش‌ناپذیر با جریان‌های استعماری-ابرقدرتی، مخالف سرمایه‌داری مهارنشده و بالاخره به سنت رادیکالی خود وفادار مانده است (شکوئی، ۱۳۷۸: ۱۴۵). عدالت اجتماعی و شهر (۱۹۷۳)، اولین کتاب دیوید هاروی در زمینه بنیان‌های نظری شهرشناسی، باب تازه‌ای را در مطالعات جغرافیایی گشود. وی معتقد بود تحقیقات جغرافیایی، همواره باید با مفهوم عدالت اجتماعی همراه گردد. پتر هال^۱ از مشهورترین محققین در زمینه برنامه‌ریزی و جغرافیای شهری می‌گوید: بدون شک در سال‌های اخیر، کتاب عدالت اجتماعی و شهر، نقش شایسته‌ای در اندیشه‌های جغرافیایی جغرافیدانان جهان ایفا کرده است (شکوئی، ۱۳۷۸: ۱۴۴). در مطالعه حاضر به بررسی سه فصل اول کتاب که نگاهی فلسفی و موشکافانه بر شناسایی مشکلات و مسائل شهری، تولید و توزیع درآمد در سطح شهر و نحوه برخورد گروه‌های مختلف جامعه و متخصصین امور شهری در ارتباط با آن می‌پردازد.

واژه‌های کلیدی: دیوید هاروی، شهر، عدالت اجتماعی، فضا، درآمد، توزیع

¹ Peter Hall

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۲۳۲-۲۲۵